

Holocaust Namenmonument

Woensdag organiseren De Balie en ITA, Internationaal Theater Amsterdam, een gesprek tmet Daniel Libeskind, ontwerper van het Holocaust Namenmonument. Vooruitlopend daarop deze bijdrage, want de gemeente Amsterdam en het Auschwitz Comité hebben iedere discussie over de keuze van ontwerper en plaats weten te ontlopen. Het is een raadsel waarom het Jonas Daniel Meijerplein en het Mr. Visserplein, daar waar ook het Joods Historisch Museum is, niet serieus als locatie zijn beoordeeld. De nu beoogde situering van het Nationaal Holocaust Namenmonument op een smalle strook met constant druk autoverkeer op de Weesperstraat maakt waardig herdenken onmogelijk. Dat geldt evenzeer de megalomanie van het ontwerp van Libeskind.

Recentelijk werd in Londen een prijsvraag georganiseerd voor een monument ter nagedachtenis van Joodse en andere slachtoffers van de nazi-vervolging.

Een jury beoordeelde 92 ontwerpen, koos 10 finalisten en de winnaar. Zo hoort het ook als hoofdzakelijk de overheid de middelen verschaft. Vanwaar in Amsterdam na 74 jaar die haast? Waarom de discussie en de deskundigen mijden? Breed overleg en bezinning is nodig om tot een weloverwogen ontwerp en uitvoering te komen. Het is de bedoeling, dat het monument heel lang, heel zichtbaar is. Het moet de generaties na ons vertellen over de ramp die mensen elkaar aandeden. Laten we de moed hebben er met elkaar over te praten, het kan het resultaat alleen maar ten goede komen.

Lex Kater, Amsterdam, oud-zakelijk directeur Joods Historisch Museum